

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Ing. J. Z.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Čapkem, advokátem se sídlem Komenského 241/35, Hradec Králové, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy, se sídlem Sokolovská 855/225, Praha 9, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 2. 2015, čj. 42000/001001/15/010/ZH, sp. zn. OSVCX, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 1. 2019, čj. 14 Ad 14/2018-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 9. 2. 2015 bylo zamítnuto odvolání žalobce a byl potvrzen platební výměr Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 12. 2014, kterým byla žalobci uložena povinnost zaplatit doplatek na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, jakož i penále.

[2] Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu k městskému soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Podle stěžovatele je napadený rozsudek zatížen vadou dle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť městský soud byl nepředvídatelně nesprávně obsazen soudci, k nimž se stěžovatel nemohl předem vyjádřit. Ve věci tedy podle stěžovatele rozhodoval nezákonný soudce. Stěžovatel navrhl, aby NSS rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil

k dalšímu řízení.

[4] Žalovaná uvedla, že kasační námitky stěžovatele považuje za nedůvodné a se závěry městského soudu se ztotožňuje. Navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Z obsahu soudního spisu NSS zjistil, že stěžovatel byl přípisem ze dne 22. 4. 2015, čj. 2 Ad 8/2015-28, informován o tom, že věc byla přidělena k projednání a rozhodnutí „*specializovanému soudci 2 Ad*“ (tj. soudní oddělení 2, rejstřík Ad - pozn. NSS). Poté bylo stěžovateli přípisem ze dne 8. 1. 2018, čj. 2 Ad 8/2015-40, sděleno, že podle rozvrhu práce byla věc přidělena k projednání a rozhodnutí „*specializovanému samosoudci 13 Ad*“. Následně samosoudkyně JUDr. Marcela Rousková věc předložila místopředsedovi městského soudu s námitkou mylného zápisu do soudního oddělení. Podle jejího názoru je k rozhodnutí věci příslušný specializovaný senát, protože pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ani penále nejsou uvedeny ve výčtu věcí, o nichž má podle § 31 odst. 2 s. ř. s. rozhodovat specializovaný samosoudce. Tato námitka byla shledána důvodnou, věc byla přidělena senátu 14 Ad, který ve věci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla. NSS dále ověřil, že podle rozvrhu práce účinného v době vydání napadeného rozsudku byl senát 14 Ad u městského soudu skutečně složen ze soudců, kteří v této věci napadeným rozsudkem rozhodli.

[7] Podle § 31 odst. 1 s. ř. s. krajský soud ve věcech správního soudnictví, nestanoví-li zákon jinak, rozhoduje ve specializovaných senátech složených z předsedy a dvou soudců.

[8] Podle § 31 odst. 2 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, uchazečů o zaměstnání a jejich podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci podle předpisů o zaměstnanosti, sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státní sociální podpory, dávek pěstounské péče, ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, jakož i v dalších věcech, v nichž tak stanoví zvláštní zákon, rozhoduje specializovaný samosoudce.

[9] Zmatečnost řízení spočívající v nesprávném obsazení soudu představuje natolik závažnou vadu řízení, pro kterou zpravidla rozhodnutí krajského, resp. městského soudu nemůže obstát. Nesprávné obsazení soudu jako důvod zmatečnosti řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. by přitom bylo možno spatřovat například právě v tom, že ve věci rozhodoval samosoudce namísto senátu, nebo jiný senát, než který k tomu byl povolán rozvrhem práce, případně rozhodoval podjatý soudce, přičemž účastník neměl možnost vznést námitku podjatosti (§ 8 s. ř. s.) před rozhodnutím soudu (rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2005, čj. 6 As 26/2003-166, č. 764/2006 Sb. NSS, ze dne 30. 9. 2008, čj. 8 Afs 32/2008-59). V projednávané věci ovšem uvedený důvod zmatečnosti není dán.

pokračování

[10] Pojistné na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nejsou uvedeny ve výčtu věcí uvedených v § 31 odst. 2 s. ř. s., proto nyní projednávanou věc v souladu s § 31 odst. 1 s. ř. s. správně projednal a rozhodl senát (viz např. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2011, čj. 4 Ads 108/2010-39, č. 2366/2011 Sb. NSS), kterému byla věc v souladu s rozvrhem práce pro rok 2018 přidělena.

[11] V rozvrhu práce soudu podle § 42 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), se zejména jmenovitě určují soudci tvořící senát, samosoudci, přísedící, asistenti soudců, vyšší soudní úředníci, soudní tajemníci a soudní vykonavatelé, kteří budou působit v jednotlivých soudních odděleních. Rozvrh práce je veřejně přístupný a každý má právo do něho nahlížet a činit si z něj výpisy nebo opisy (§ 41 odst. 3 zákona o soudech a soudcích).

[12] NSS přisvědčuje stěžovateli v tom, že před rozhodnutím věci nebyl městským soudem informován o tom, který senát městského soudu a v jakém složení bude věc projednávat a rozhodovat. Stěžovatel ovšem nespojil vytýkanou absenci poučení o složení senátu (která sama o sobě porušením zákona není) s konkrétní námitkou podjatosti. Byl-li tedy v projednávané věci senát městského soudu obsazen v souladu s rozvrhem práce a žádný z jeho soudců neměl být z rozhodování vyloučen pro podjatost, nemůže tato skutečnost založit důvod zmatečnosti ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ani jinou vadu řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 5. 2005, čj. 2 Afs 178/2004-128, č. 624/2005 Sb. NSS, a ze dne 30. 9. 2008, čj. 8 Afs 32/2008-59).

[13] Pouze pro úplnost NSS k argumentaci stěžovatele, že podle přípisu městského soudu ze dne 22. 4. 2015 nebylo možné ke sp. zn. 2 Ad 8/2015 dohledat jiného soudce, který měl věc rozhodovat, než soudkyni JUDr. Danu Černou, uvádí, že podle rozvrhu práce pro rok 2015, kdy byl stěžovatel o složení soudu uvedeným přípisem informován, věci 2 Ad projednával a rozhodoval soudce Mgr. Jiří Tichý, který je také jako věc projednávající soudce na tomto přípise uveden. Stěžovatel při formulaci své kasační stížnosti zřejmě omylem nahlédl do rozvrhu práce městského soudu za jiné období (např. do rozvrhu práce za rok 2018, podle kterého věci 2 Ad projednává a rozhoduje právě soudkyně JUDr. Dana Černá).

[14] Z uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 20. února 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu